

ΠΟΠΟΚΠ -ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακολουθώντας τις εξελίξεις των τελευταίων εβδομάδων σχετικά με το σκάνδαλο Novartis διαπιστώνουμε καταρχήν ότι, οι ευθύνες για το διαχρονικό «party» στο χώρο του φαρμάκου τουλάχιστον κατά την πρόσφατη περίοδο διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ. και η ληλασία σε βάρος των εργαζόμενων και των Ασφαλιστικών Ταμείων, επιχειρείται να περιοριστούν γύρω από την πιθανή εμπλοκή και τον χρηματισμό συγκεκριμένων πολιτικών προσώπων. Αποφεύγοντας επιμελώς οποιαδήποτε ουσιαστική συζήτηση γύρω από το πραγματικό μέγεθος αυτής της ληλασίας και κυρίως γύρω από τις γενεσιουργές της αιτίες, η σημερινή Κυβέρνηση προσπαθεί να εμφανίσει το αποτέλεσμα (πιθανή διαφθορά) σαν αιτία και την αιτία σαν αποτέλεσμα (πάγιες πρακτικές και μέθοδοι των πολυεθνικών).

Αρχίζοντας από το τελευταίο, υπάρχει νοήμονας και τίμιος νους ο οποίος πιστεύει ότι μπορεί να αποφύγει τη ρήξη και παράλληλα να προσεταιριστεί και να τιθασεύσει με «εναλλακτικά» πολιτικά μέσα την κερδοσκοπική βουλμία των φαρμακευτικών βιομηχανιών, ο παγκόσμιος τζίρος των οποίων αγγίζει τα 1,2 τρις; Όταν μάλιστα τα ποσά τα οποία ξοδεύουν για την «προώθηση πωλήσεων» είναι υψηλότερα αυτών που ξοδεύουν για έρευνα και ανάπτυξη ενώ οι προϋπολογισμοί εσόδων κάποιων απ' αυτές, συμπεριλαμβανομένης και της Novartis, ξεπερνούν τους αντίστοιχους προϋπολογισμούς χωρών σαν την Ελλάδα; Όσο για τις «πολυδιάστατες» μεθόδους διείσδυσης και τις πρακτικές άγριας χειραγώγησης των τιμών και των αγορών που αναφέραμε παραπάνω, αυτές αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι του συστήματος, είναι ο ίδιος ο κανόνας και όχι η παραβίασή του.

Κανόνα επίσης αποτελεί η εμπορευματοποίηση και η ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών υγείας και συνολικά των Δημόσιων Κοινωνικών Αγαθών, όχι στη βάση μιας δήθεν «νεοφιλελεύθερης» αντίληψης αλλά στη βάση των απαιτήσεων και της κυριαρχίας των πολυεθνικών και του διεθνούς κεφαλαίου. Άλλωστε στην Ελλάδα το ξήλωμα άρχισε πολύ πριν από τα μνημόνια και τον «κακό» νεοφιλευθερισμό, με κυβερνήσεις της «κεντροδεξιάς» και της «κεντροαριστεράς», ενώ ολοκληρώνεται με την «πρώτη φορά αριστερά». Επομένως απαραίτητο δεκανίκι τους, ανεξάρτητα από τις μεταξύ τους δήθεν ιδεολογικές και πολιτικές διαφοροποιήσεις, αποτελεί η συντριπτική πλειοψηφία του πολιτικού συστήματος κάθε χώρας, το οποίο συχνότατα μέσω βαρύγδουπων αφορισμών και καταγγελιών εμφανίζεται σαν προστάτης των «θυμάτων», ενώ ταυτόχρονα συγχωνύζεται με τους «θύτες» στα διεθνή φόρουμ και στις λέσχες... Για την περίπτωση βέβαια που κάτι στραβώσει υπάρχει, ειδικά στη χώρα μας, ο κατάπτυστος νόμος περί ευθύνης υπουργών και το «πλυντήριο» του Κοινοβουλίου. (Αλήθεια, στην περίπτωση που κριθούν αθώοι, το συνολικό σκάνδαλο του φαρμάκου παύει να υφίσταται;) Του Κοινοβουλίου λοιπόν που εκτός των άλλων το νομοθετικό του έργο τελεί υπό την αίρεση των δανειστών! (Αυτό δεν αποτελεί συνταγματική εκτροπή;)

Συνεχίζοντας θα θέλαμε να εκφράσουμε την εύλογη απορία μας αν το σκάνδαλο Novartis έστω και μ' αυτά τα χαρακτηριστικά, είναι το μόνο που η σημερινή Κυβέρνηση αναγνωρίζει τουλάχιστον για τα «μνημονιακά» χρόνια. Τι έχει αλήθεια να πει για το σκάνδαλο της ανακεφαλαιοποίησης των Τραπεζών όπου σύμφωνα με τα λεγόμενα του σημερινού Πρωθυπουργού σε σχετική τοποθέτησή του στη Βουλή στις 30 Μαρτίου 2014 : «Οι υπεύθυνοι θα καθίσουν στο скаμνί. Θα δώσουν λόγο για τις υπογραφές και την εμπλοκή τους εκείνοι που διαπράττουν αυτό το έγκλημα εις βάρος των Ελλήνων». Από τότε βέβαια έχει κυλήσει πολύ νερό στ' αυλάκι και κανείς δεν ξέρει για ποιον χτυπάει η καμπάνα. Τι έγινε επίσης η SIEMENS

με την περίφημη συμφωνία και τόσα άλλα;

Ολοκληρώνοντας αναφέρουμε τα εξής:

- Η πραγματική διερεύνηση του ζητήματος της Novartis για όλους τους εμπλεκόμενους παρά τις γενικότερες επιφυλάξεις μας και το νόμο περί ευθύνης υπουργών μόνο σαν παλλαϊκό πολιτικό αίτημα μπορεί να πραγματοποιηθεί, σε συνδυασμό με την επέκτασή της σε ολόκληρο το συγκεκριμένο σύστημα διαπλοκής σε βάθος τουλάχιστον εικοσαετίας. Παραδειγματική τιμωρία και απαίτηση αποζημιώσεων του Ελληνικού Δημοσίου και των Ασφαλιστικών Ταμείων από όλους όσους αποδειχθεί ότι ενέχονται σε σκάνδαλα και ρεμούλες (νομικά και φυσικά πρόσωπα).
- Αποτελεί επείγουσα κοινωνική αναγκαιότητα η καθιέρωση Δημόσιου καθολικού συστήματος Περίθαλψης και Υγείας. Δημιουργία επίσης κρατικής φαρμακοβιομηχανίας όπου πέρα από τα διάφορα φληναφήματα, αυτό δεν είναι δυνατόν να συμβεί παρά μόνο με όρους σύγκρουσης τόσο με τις πολυεθνικές όσο και με την Ε.Ε. (κυρίως!)
- Υπάρχει σοβαρός κίνδυνος το συγκεκριμένο σκάνδαλο να αποτελέσει άλλοθι για περαιτέρω συρρίκνωση των ήδη άγρια πετσοκομμένων δαπανών για την Υγεία και βέβαια αντί για τα ξερά να κάψουν ότι έχει απομείνει από τα χλωρά.
- Εκτός από τις πολιτικές κοκορομαχίες και την επικοινωνιακή εκμετάλλευση που ήδη επιχειρείται, αποτελεί επίσης μεγάλο κίνδυνο το συγκεκριμένο σκάνδαλο όπως και στο παρελθόν να αποπροσανατολίσει και να επισκιάσει τα γενικότερα και ιδιαίτερα οξυμένα προβλήματα που αντιμετωπίζει η συντριπτική πλειοψηφία της Ελληνικής κοινωνίας. Ιδιαίτερα μάλιστα σαν απόπειρα μετατόπισης της συζήτησης για τις πραγματικές αιτίες της κρίσης και τα πολιτικά και οικονομικά αδιέξοδα του σημερινού συστήματος εξουσίας, στη σκανδαλολογία και σε δήθεν επιχείρηση «καθαρά χέρια» κατά τα πρότυπα της Ιταλίας όπου είδαμε τελικά πως εξελίχθηκε. Κανένας εφησυχασμός λοιπόν και καμία εμπιστοσύνη σε παλαιούς και νέους «εξυγιαντές».

Αθήνα, 23-2-2018

